

vedtaget af Landstinget, gik ud paa en Erstatning af $\frac{2}{3}$ i alle Tilfælde; Folketinger har forandret det til $\frac{1}{5}$, endvidere har Folketinger vedtaget, at Erstatningen samt Udgifterne ved Taksation og Nedslagning skulle udredes af Statskassen. Det er en meget nem Regel, men jeg antager ikke, at den vil vise sig holdbar i dette Ting, ligesom jeg maa fraraade, at man gaar ind paa disse Bestemmelser. — I næstsidste Stykke er der foretaget en Redaktionsændring, som er af Betydning. Der stod, at saa fremt Ejeren selv ved sit Forhold maatte have givet Anledning til, at et nedslaaet Dyr er blevet angrebet af den paagaeldende Sygdom, fortsaer han sin Ret til Erstatning. Folketinger har affattet Bestemmelsen saaledes, at Erstatningsretten tabes, for saa vidt Ejeren selv „ved Forhold, der ere ham bekendte,“ har givet Anledning til, at et nedslaaet Dyr osv. Det vil være ganske klart, at der her er vedtaget en ikke saa ganske ubetydelig Forandring, og jeg kan ikke anse den for heldig. — I § 9 1ste Stykke — det er med et kort Udtryk Hundeparagraffen, den Paragraf, som særlig omhandler Hundegalskab — er der kommet en Bestemmelse ind om, at Indenrigsministeren kan tillade, at en gal Hund ikke dræbes, naar det undtagelsesvis findes rigtigt, og jeg antager ikke, at man vil have noget at indvende derimod. — Under § 10, de mildere smitsomme Sygdomme, er selvfølgelig udgaaet Rygmarvsstypus og ondartet Katarralfeber, som nu indbefattes under de faarligere smitsomme Sygdomme, og i Slutningen af Litra A. er indsat „Geder“ mellem „Faar“ og „Svin“, hvilket man vistnok vil finde i sin Orden. Under Litra B. er tilføjet en Sygdom, nemlig godartet Bøstellersyge hos Hesten og Kvæget, det er efter Forslag fra det veterinære Sundhedsraad. Derimod er Tuberkulose udgaaet. Vrede Medlemmer, der have fulgt med Sagens Behandling, ville jo vide, at man nu indtager en noget andet Stilling end hidtil til Tuberkulosen, og at man har frafaldet de Bestemmelser, som tidligere stode i Lovforslaget, og som ogsaa ere vedtagne af Landstinget, om et særligt Tilsyn med Tuberkulosen ved Udsættelse og om en særlig Ret til Erstatning ved Nedslagning under visse Forhold. Man har nu ment at maatte tage Sagen noget anderledes, og derfor er Tuberkulosen nu indsat paa en særlig Paragraf, nemlig § 11. Det er erkendt, ogsaa i Folketinger, at man nu i langt højere Grad end tidligere i Landbrugskredse er opmærksom paa denne Sygdom og erkender, at den kan bekæmpes paa en anden Maade, end man tidligere har

troet, og det vil vistnok være bekendt, at der tillige foreligger et Lovforslag om Tuberkulinprøver med Statens Understøttelse paa Dyr, som ere angrebne af Tuberkulose-sygdommen. Der er derfor Grund til at stille sig noget anderledes her i Lovforslaget til Tuberkulosen end tidligere, idet Hovedforhandlingen om denne Sygdom vil fremkomme ved et andet Lovforslag, som nu befinder sig i Folketinger. Der er dernæst foretaget enkelte mindre Ændringer, som ere uden videre Betydning, under B. Den ene gaar ud paa, at der indsættes „fælles Græsgange“ under Nr. 2, og den anden gaar ud paa, at Dyrene ikke maa komme uden for Ejendommens Grænser og de dertil hørende Leje. Disse Bestemmelser kunne ikke siges at være Realitetsændringer, det drejer sig mere om Omordning af Stoffet, thi disse Bestemmelser ere i Realiteten billigede ved Behandlingen her i Tinget. — Derimod er § 11 for saa vidt nu, som Bestemmelserne om Tuberkulosen nu staa særskilt under denne Paragraf, der for øvrigt i det væsentlige er stemmende med, hvad der er vedtaget her, kun stode Bestemmelserne da under § 11, Litra B. — Under § 12, 2det Stykke, blev det i Landstinget i sin Tid vedtaget, at Hingste, Tyre og Orner — „Orner“ er nu udgaaet —, der stilles til almindelig Benyttelse til Bedækning, skulle hvert Aar paa Ejerenes Beføstning underkastes et Sundhedseftersyn. Dette er her ændret saaledes, at Reglen kun kommer til Anvendelse, for saa vidt det er „for Betaling“, at vedkommende Dyr stilles til Afbenyttelse, men i øvrigt have disse Bestemmelser været underkastede en meget stor Behandling i det andet Ting og have vakt megen Tvivl, idet man har fundet, at det var ganske ubilligt, at de vedkommende Ejere skulde bære denne Udgift til det almindelige Sundhedseftersyn af de Dyr, der stilles til almindelig Afbenyttelse til Bedækning for Betaling. Det forekommer mig, at en saadan Regel er ganske i sin Orden, thi det er en Forretning, den vedkommende her har, han lader andre benytte sine Dyr, og man maa da være overbevist om, at disse Dyr ere ganske i Almindelighed sunde. Det er en meget moderat Betingelse her stilles, andetsteds gaar man langt videre og tilføjer ikke Bedækning ved den Slags Dyr, med mindre de egne sig til at være Avlsdyr. Saa vidt er man ikke gaaet her, man har kun ønsket Sikkerhed for, at de vedkommende Dyr ere sunde og for saa vidt egnede til at tages i Brug. — Under § 16, Bestemmelsen om Straffen for Overtrædelse af Forstrifterne i denne Lov, vedtog Landstinget i sin Tid overensstemmende med Regeringsfor-